

Oproepovereenkomst

Min-max overeenkomst

Bij een min-max contract spreken werkgever en werknemer een minimaal aantal uren af dat gewerkt zal worden en een maximaal aantal uren. De afspraak kan gelden per week, maand, jaar of anderszins. Er is geen wettelijke marge voor het aantal uren. Een min-max contract van 30-60 uur is met andere woorden geoorloofd. Sommige cao's stellen grenzen aan de omvang van het maximum.

Bij een min-max contract heeft de werknemer in ieder geval recht op loon over het minimum aantal overeengekomen uren. Voor het aantal uren boven het minimum wordt afgesproken dat de werkgever de werknemer kan oproepen. De werknemer is verplicht gehoor te geven aan die oproep. Hij is niet verplicht om gehoor te geven aan een oproep boven het maximum aantal uren.

Het deel van het contract voor het minimum aantal uren wordt gezien als een deeltijdcontract. Het aantal uren boven het minimum wordt gezien als oproepovereenkomst. Zowel het parttime als het oproep-deel van het contract kwalificeert als arbeidsovereenkomst.

In de praktijk blijkt het voor de werkgever lastig om in te schatten wat een 'juist' aantal uren is. Bij een te hoog aantal minimum uren en te weinig werk heeft de werknemer toch recht op loon over het minimum aantal uren. Dit is te ondervangen door te starten met een zo laag mogelijk minimum aantal uren en dit periodiek te evalueren en bij te stellen.

Het kan bij een min-max contract ook onduidelijk zijn wat 'de arbeidsomvang' is. De arbeidsomvang is bijvoorbeeld van belang bij de vraag op hoeveel uren loon een zieke werknemer recht heeft. Als partijen geen duidelijke afspraken hebben gemaakt over de arbeidsomvang, geldt het rechtsvermoeden van artikel 7:610b BW. In dit artikel is neergelegd dat wanneer partijen geen arbeidsduur zijn overeengekomen, na drie maanden wordt vermoed dat de arbeidsduur gelijk is aan het gemiddelde aantal uren per maand in de drie voorafgaande maanden (de zogenaamde 'referteperiode'). De werkgever kan dit rechtsvermoeden weerleggen door aan te tonen dat tijdens de referteperiode sprake is van incidentele drukte en dat een langere referteperiode (bijvoorbeeld één jaar) meer representatief is. Het kan ook helpen om op voorhand op te nemen wat de bedoeling van partijen is. Bijvoorbeeld door op te nemen dat bepaalde periodes drukker zijn.